

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713213409
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8713213409.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47233516, proti žalovanému J. G., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX, za účasti: 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, AK Košice, Budapeštianska 8 a 2/ Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42260086, o zaplatenie 589,42 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 13C/102/2013-128 zo dňa 14.01.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 13C/102/2013-161 zo dňa 08.12.2015 takto

rozhodol:

Neprípúť a späťvzatie žaloby.

Potvrduje rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania o zaplatenie istiny v sume 168,24 Eur v spojení s opravným uznesením č.k. 13C/102/2013-161 zo dňa 08.12.2015.

Priznáva žalovanému a Spotrebiteľskému združeniu OSA nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 168,24 Eur zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva. Rozsudok čo do posledného výroku vyhlásil tak, že vedľajším účastníkom v 1.a 2.rade náhradu trov konania nepriznáva. V písomnom vyhotovení rozsudku omylom uviedol, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 92,44 Eur k rukám právneho zástupcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a že vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznáva. Následne tieto výroky opravil opravným uznesením č.k. 13C/102/2013-161 zo dňa 08.12.2015.

2. Svoje rozhodnutie právne súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, ust. § 2, § 9 ods.1, 2 a § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 30.11.2011.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 589,42 Eur. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd zastavil konanie ohľadom sumy 169,05 eur a podaním doručeným súdu dňa 12.01.2015 žalobca zobrať čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 337,29 Eur s tým, že si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 252,13 Eur. Žalobca evidentne do sumy 337,29 Eur zahrnul aj sumu 169,05 Eur, ohľadom ktorej súd už konanie právoplatne zastavil. Keďže žalobca

naďalej požaduje zaplataenie sumy 252,13 Eur, súd podľa obsahu posúdil podanie žalobcu tak, že sa týka späťvzatia sumy 168,24 Eur a v tejto časti s poukazom na ust. § 96, ods. 1, O.s.p., konanie zastavil.

4. Keďže žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci podnikateľskej činnosti, zmluva o revolvingovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52, ods. 1, Občianskeho zákonníka. V zmysle § 9, ods. 1, Zák. č. 129/2010, zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať náležitosti vyplývajúce z ust. § 9, ods. 2, cit. zákona. Podľa § 9, ods. 2, písm. j/, cit. zákona, obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň sa v zmluve uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o RPMN je teda jednou z náležitostí, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať.

5. V danom prípade žalovaný podpísal predtlačенý formulár dňa 13.12.2010, pričom v tom čase vo formulárovej zmluve nebol vypísaný bod 6, ktorý až následne dopĺňal žalobca. V zmysle § 44, ods. 1, Obč. zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. V zmysle § 44, ods. 2, Obč. zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Údaj o RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda tento údaj má svoj význam v tom, aby spotrebiteľ vedel posúdiť výhodnosť poskytovaného úveru. V danom prípade žiadosť, ktorú podpísal žalovaný, obsahuje iba údaj o predpokladanej RPMN a nie údaj o skutočnej RPMN. Nemožno teda konštatovať, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy došlo k riadnemu dojednaniu RPMN, pretože žalovaný vôbec nepodpisoval vyhotovenie zmluvy, ktoré by obsahovalo údaj o skutočnej RPMN. Tento údaj je obsiahnutý až v bode 6 zmluvy, ktorý však bol vyplnený až po tom čo zmluvu podpísal žalovaný. Navyše tento údaj ani nie je zhodný s údajom uvedeným v žiadosti žalovaného a na tom nemení nič ani tá skutočnosť, či v bode 6 je uvedená vyššia alebo nižšia RPMN. Za podstatné však súd považuje tú skutočnosť, že v čase podpisu zmluvy, resp. žiadosti zo strany žalovaného v texte vôbec nebol uvedený údaj o skutočnej RPMN, ale iba o predpokladanej RPMN.

6. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná RPMN, a preto v zmysle § 11, ods. 1, cit. zákona, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že poskytnutý úver sa má považovať za úver bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný je povinný vrátiť iba úver v poskytnutej výške, t. j. v sume 616,51 Eur. Keďže z predloženej karty klienta vyplýva, že žalovaný už v čase podanie žaloby uhradil sumu 1.030,94 Eur a v priebehu konania ešte uhradil sumy 169,05 Eur a 168,24 Eur je zrejmé, že žalovaný už zaplatil vyššiu sumu ako mal zaplatiť, a preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142, ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej O.s.p.). Žalobca v konaní nebol úspešný, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania a žalovaný ako úspešný účastník konania náhradu trov konania nežiadal, preto túto náhradu účastníkom nepriznal. Čo do odôvodnenia trov vedľajšieho účastníka v 1.rade, toto nezodpovedá výroku po oprave, keď výrok správne znie, že vedľajším účastníkom v 1.a 2.rade náhradu trov konania nepriznáva.

8. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v 2.rade odôvodnil súd prvej inštancie tak, že trovy nevyčíslil a vo veci nevykonával žiadne úkony.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal nezákonnosť záverov o tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje predpísané náležitosti a že nedošlo k uzavretiu dohody o výške RPMN. Závery súdu prvej inštancie sú nesprávne a vychádzajú z celkom neopodstatneného predpokladu, kedy by údaj o hodnote RPMN mal byť výsledkom dojednávania medzi zmluvnými stranami. Omyl, ktorý je dôvodom nesprávnych záverov súdu prvej inštancie v tom, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ust. § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka. V bode 5 formulára žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaným. Tento údaj a všetky tieto údaje v bode 5 však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je až obsahom v bode 6, kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na uvedené

však nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu, nakoľko žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú a boli rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok a ani dátum splatnosti splátok. Rozdiel v údajoch RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k nejakej dohode. Vzhľadom k uvedenému žalobca tvrdil, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o RPMN a závery súdu prvej inštancie týkajúce sa údajov o RPMN nie sú dôvodnými a zákonnými. Žalobca napáda aj výrok, ktorým boli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy právneho zastúpenia, nakoľko tieto nie sú účelné vynaložené na bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, z ktorého vyplýva, že nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda aj ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej, ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Preto žalobca tvrdil, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Súd prvej inštancie neuviedol akým spôsobom vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Neuvádza aké skutočnosti vzal do úvahy, aké skutkové závery z nich vyvodil a ako ich následne právne posúdil. Preto žalobca navrhol rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie žalovaných nárokov ohľadne ktorých bola žaloba zamietnutá, ako aj na zaplatenie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň čo do výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka, tiež rozsudok zmeniť a tento výrok zrušiť. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania v sume 35,97 Eur vrátane DPH.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrilo OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice. Odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné. Poukázalo na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 17Co262/2014-82 zo 14. 04. 2015, z ktorého vyplýva, že v obdobnej veci sa strany sporu nedohodli na jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. 27.10.2008). Čo sa týka trov konania, je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s článkom 47 ods.2 Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Zároveň poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR v uznesení 3Cdo/30/2012 zo dňa 17.10.2013. Zároveň poukázalo na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach, v ktorých boli trovy konania vedľajšieho účastníka odôvodnené ako účelne vynaložené a boli vedľajšiemu účastníkovi priznané.

11. Po vrátení vecí odvolacím súdom na postup podľa ust. § 164 O.s.p. uznesením č.k. 5Co/201/2015-155 zo dňa 14.06.2015 súd prvej inštancie, tak ako bolo uvedené vyššie, vydal opravné uznesenie č.k. 13C/102/2013-161 zo dňa 08.12.2015, z ktorého vyplýva, že vedľajším účastníkom v 1.a 2.rade náhradu trov konania nepriznáva s tým, že toto sa zhoduje so znením vyhláseným dňa 14.01.2015. Proti tomuto uzneseniu žiadny z vedľajších účastníkov, teda ani v 1., ani v 2.rade na strane žalovaného odvolanie nepodal.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrilo aj Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava. Uviedlo, že z príloh priložených k návrhu na začatie konania, najmä z karty klienta vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru predstavuje len sumu 616,51 Eur a nie sumu 720,- Eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 1.030,94,- Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje prevýšenie reálne poskytnutej sumy (istiny) o viac ako 67 %. Žalobca však v konaní žaluje ešte sumu 589,42 Eur. Suma zaplatená žalobcom predstavuje splatenie istiny a navyše uhradenie sumy 414,43 Eur. Poukázalo na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a § 9 ods.2, ktorý upravuje náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Zároveň dalo do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 12.03.2013 sp.zn. 3Sžo/19/2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.02.2012 sp.zn. 3S/53/2011, ktorým Krajský súd v Prešove zamietol

odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Prešovský kraj č. P/0032/07/11 zo dňa 11.04.2011. Podľa jeho názoru žalovaný uhradil žalobcovi celú výšku istiny, rovnako aj plnenie, na ktoré vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nezákonný proces vzniku nemal žalobca nárok. Preto navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 55,89 Eur s DPH.

13. Podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 12.04.2016, ide o podanie zo dňa 07.04.2016 zobral žalobca žalobu späť v celom rozsahu, žiadal konanie zastaviť a žiadal vrátenie časti súdneho poplatku cestou Centrálného registra súdnych poplatkov Slovenskej pošty, a.s.

14. Odvolací súd doručil späťvzatie žaloby žalovanému, i obom vedľajším účastníkom, ktorí vystupovali na strane žalovaného.

15. Podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove zo dňa 25.04.2016 oznámil žalovaný, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby a zastavením konania z dôvodu, že po právoplatnosti rozsudku si nemôže žalobca v budúcnosti uplatniť svoj nárok zrážkami zo mzdy, ktoré mu boli zo mzdy zamestnávateľom vykonávané v tejto spotrebiteľskej zmluvy.

16. Nesúhlas so späťvzatím žaloby bol doručený žalobcovi, jeho právnej zástupkyňi i obom zástupcom vedľajších účastníkov, ktorí vystupovali na strane žalovaného. Títo sa k nemu nevyjadrili.

17. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

18. Podľa § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

19. Podľa ust. § 208 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

20. K späťvzatiu žaloby došlo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dňa 12.04.2016. Odvolací súd o späťvzatiu žaloby rozhodoval už za účinnosti Civilného sporového poriadku, teda po 01.07.2016.

21. Podľa ust. 370 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

22. Odvolací súd skúmal procesnú situáciu, ktorá nastala po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie a zistil, že žalobca vzal svoju žalobu späť po tom, čo súd prvej inštancie rozhodol vo veci, ale jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Žalovaný vyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby, pričom tento svoj nesúhlas aj odôvodnil. Preto bolo namieste späťvzatie žaloby nepripustiť. Uvedené vyhovuje požiadavkám uvedeným v ust. § 208 O.s.p. i § 370 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku.

23. Preto následne po zistení, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania o zaplatenie istiny v sume 168,24 Eur v spojení s opravným uznesením bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods.1,2 C.s.p.) oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 C.s.p.), tento preskúmal spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásili rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu i webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.02.2017 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

24. Podľa ust. § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 30.11.2011 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci podnikateľskej činnosti a zmluva o revolvingovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný skutočne podpísal predtlačенý formulár dňa 13.12.2010, pričom v tom čase vo formulárovej zmluve nebol vypísaný bod 6, ktorý až následne dopĺňal žalobca. Správny je i záver súdu prvej inštancie, že v zmysle ust. § 44 ods.1 Občianskeho zákonníka je zmluva uzavretá až okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. V danom prípade žiadosť, ktorú podpísal žalovaný obsahuje iba údaj o predpokladanej RPMN a nie údaj o skutočnej RPMN. I odvolací súd má za to, že v danom prípade nedošlo k riadnemu dojednaniu RPMN, pretože žalovaný vôbec nepodpisoval vyhotovenie zmluvy, ktoré by obsahovalo údaj o skutočnej RPMN. Tento údaj je obsiahnutý až v bode 6 zmluvy, ktorý však bol vyplnený až potom, čo zmluvu podpísal žalovaný. Navyiac tento údaj ani nie je zhodný s údajom uvedeným v žiadosti žalovaného a na tom nič nemení ani skutočnosť, či v bode 6 je uvedená vyššia alebo nižšia RPMN. Podstatné, tak ako to uviedol súd prvej inštancie, je, že v čase podpisu zmluvy, resp. žiadosti zo strany žalovaného v texte vôbec nebol uvedený údaj o skutočnej RPMN, ale iba o predpokladanej RPMN.

26. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná RPMN, a preto v zmysle § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poskytnutý úver sa má teda vrátiť iba vo výške 616,51 Eur. Z karty klienta vyplýva, že žalovaný už v čase podania žaloby uhradil sumu 1.030,94 Eur a v priebehu konania ešte uhradil sumy 169,05 Eur a 168,24 Eur, teda žalovaný zaplatil vyššiu sumu ako mal zaplatiť. Preto súd prvej inštancie správne žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

27. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé privediť záver odvolacieho súdu o tom, že medzi stranami sporu bola riadne dojednaná RPMN. Na tom nič nemení ani to, že RPMN je skutočne výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté. Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne uvádza, že RPMN musí byť táto ročná percentuálna miera nákladov uvedená správne. Inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Rovnako nedôvodnou je odvolacia námietka žalobcu, ktorá poukazuje na nesprávny postup súdu prvej inštancie čo do priznania trov právneho zastúpenia, aj keď v podstate trovy právneho zastúpenia neboli vedľajším účastníkom priznané vzhľadom na chybu, ktorá sa v rozsudku vyskytla, na nesúlad s písomným vyhotovením rozsudku, ktorý bol neskôr odstránený opravným uznesením. Združenia účinne vstúpili do konania, oprávnené sa konania zúčastnili a účelne vynaložili trovy, na ktorých náhradu im vznikol nárok a ktoré im mohli byť priznané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku do 30.06.2016. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na článok 47 ods.2 Ústavy SR, z ktorého vyplýva, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej moci od začiatku konania to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastníci vstúpili do konania podľa ust. § 93 ods.2,3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016. Vedľajší účastník má právo na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť prečo by takéto právo, pokiaľ mal rovnaké postavenie ako iný účastníci konania nemohlo byť priznané. V konečnom dôsledku však vedľajším účastníkom 1 a 2 trovy prvoinštančného konania priznané neboli.

29. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania o zaplatenie istiny v sume 168,24 Eur v spojení s opravným uznesením č.k. 13C/102/2013-161 zo dňa 08.12.2015 podľa ust. § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods.1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému a Spotrebiteľskému združeniu OSA priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. V tejto súvislosti vo vzťahu k Spotrebiteľskému združeniu OSA odvolací súd poukazuje na zákaz retroaktivity vo vzťahu k trovám konania z dôvodu, že vyjadrenie bolo podané dňa 10.06.2015.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.